

DOPIŠY.

PRICKLEY VALLEY, MONT.

Článek redakce.

Budete snad vy i vy, štěstí vám pamatovat, že v září jsem poslal krátký dopis z Boulder. Na to v říjnu jsem se přestěhoval do Prickley Valley, kde jsem se krátký čas zdržel a tu jsem četl v Denníci Novověku vyprávění k přispěvkům pro nášho válečného a státnického společenství a pravdomluce, prof. Lad. Klácela. Dotkla se mnohého toho, a usnula jsem, že je naší povinností co Čechů, nepochybně všem seletého ústenu řídit bynou a přeložoval jsem si, vyběhnutí rodáky v Helena k přispěvkům, jakmile do města toho přijdu. Na to dne 17. října byl jsem státním do práva ramena, v krku a odvezen do nemocnice St. John Hospital v Helena. Na lůžku nebyla rána stála tak že se v nedlouhý době zahojila a já si netroufal ven na studené povětrí, abych se nenaštil, dokud se rána úplně nezahojila. Že jsem tak brzy vyhojen byl, za to zasluhuje lékař můj dít. Mnozí tím co jsem ležel rádně, přinesl Pokrok Západu správu o lůžku Indiánů mezi krajanů v Kansas a jak mile jsem se vyhojil vyrazil jsem ihned rodáky naše k pomoci k obom úctěm. Každý přispíval a ochotou die možnost a sebral jsem pro oba úcty 17 dolarů, kteréž Vám, po odražení 15 centů zásluhy zasílám. Pro jednotlivé z těch úctů sebráno bylo následovně: Pro prof. Klácela po 1 dolaru od pp. Horáků at. A. Semene, Jos. Semene, Frank Bartoš, Jos. Horák, John Horák, Karel Rinda, Celkem \$7.00. Pro krajanů v Kansas sebráno \$10.00. (Jména Mechetných dárců uvádíme v seznamu příspěvků, red.) Jsou zde ještě 4 krajanů, svobodní hoši, a kterými jsem dosud nemluvil a doufám že též něčím přispějí.

Dne 25. listopadu spáchán byl tu ohavný zločin. Jeden svobodný člověk, 23 roků starý, jmenem John Crane, přišel do domu jistého Lukenbilla a našel ženu toho samého samotnou doma. Zvěděv od ní, že muž se až večer navrátí, s brozami a s vytaženou pistolí vynutil na ni, že mu musila být po vůli. To se stalo na o 3. hod. odp. a o 5 hod. večer by již zatknut a odvezen do Helony, kdež dnes a ním započalo předběžné vyšetřování.

Váš pokrokář Anton Semene.

WILSON, KANS., 1. prosince. Článek příteli.

Nobraska Farmer, jakož i později "American Agriculturist" mne správně došli a po důkladném prohlédnutí, litují že jsem se s těmi spisy neseznámil již dávno; byl bych zisknější o více než desetkrát tolik, co ročně stojí oba dohromady. Nalezám v nich jednak poučení z výsledků skoumání ve všech oborech rolnických, jednak rozmanitá prospěšná navedení pro dům i hospodářství a konečně i seznamování rolníka s cenami rozličných výrobků, které rolník kupuje. Nopadnul by farmer tak lehce za obě náhoněm nevědomitých odlišností velikých a nepad by též tak snadno své nevědomosti za oběť. Když "Americký Rolník" (American Agriculturist) poskytuje se ve spojení s Pokrokiem Západu za tu nepatrnou cenu, 1.00 kdekdo pravidelná cena jest 1.60, tu by měl každý anglický neb německý řečí znáý český rolník se té výhody uchopit. My vynikáme vždy a všude svou píli, svou spovítností. My pracujeme úsilovně a neunavně a český rolník, který by se nedodělal dobré budoucnosti, jest lidkou vzácností. Jedno však nám chybí: tohau po tom, aby jsme v našem oboru hledali poučení, vzdělání; aby jsme hledali, kde a jak si můžeme ulehčit, kde a jak si můžeme přilopšit; kde a jak si můžeme hospodářství zdokonalit a příjmy naše roznožit. My spojujeme píli nám z Čech vrozenou s praktičností Američana, ale tu praktičnost nehledáme u pramene, z první ruky, v dobrých časopisech amerických, nýbrž učíme se jí teprve z druhé ruky, s příkladem

Američanů. Jestli se nám za těch okolností dobře daří, jak mnohem lépe musili by jsme pochopili, kdyby jsme hledali poučení se stejných pramenů, a jakých žerů by jim rolník Americký, kdyby jsme předpřičili na spisy a časopisy jejich, když nemáme českých časopisů, které by výhradně tím oborem se zabývaly. Když nám nyní Pokrok Západu bude moct poskytnouti tu výhodu, že za jeden dolar budeme se moct předplatit na celý rok na časopis tak výborný jako je American Agriculturist, pak to bude věru jen naše nešťastí, když toto výhodu nepoužijeme. Já budu v našem okolí ochoten přijímat předplatně pro oba časopisy, Pokrok Západu i American Agriculturist v řadě měsíčně neb anglické (\$3.20 na rok za oba). Hlaso se rolník a státník je tu vzácnou výhodou a buďme povděční Pokroku Západu, že stará se tak horlivě a upřímně o naše zájmy a náš prospěch.

Wilsonův dostil přelčení starého parního mlýna z Illinois do Wilson; zapůjčil k tomu cíli majiteli mlýna \$1200.00 na 5 roků na 10% úroků. Já se počalo pracovat na základech. S přátelským pozdravem F. J. Švebla.

RAWLINS CO. KANS. 28. list. Vážený příteli.

Právě došla čtvrtá zásluka, \$21.20. Dřívější dvě zásluky (\$110.00.) rozdělili jsme podle úcty u daného způsobu následovně: Pl. Springlerová (vdova) \$36.00 Pl. Janoušková (vdova) 31.50 Janoušek 4.9 Spěváček 10.15 Sochorová 6.75 F. Vocásek 20.80 Celkem \$109.70

Zbylo nám 40 centů (součet vykazuje pouze 30 centů, red.) kteréž jsme připojili ku čtvrté zásluce a rozdělili tu samou následovně: Janoušek 0.88 pl. Springlerová 7.94 Spěváček 1.98 Sochorová 1.32 Janoušková 6.15 F. Vocásek 4.16 Celkem \$21.53 Zbývá 7 centů.

Těž od Slovana Amerického došlo \$5.00 a od Slavie \$6.25 jsme rozdělili, ale pouze mezi vdovy a dětiky.

Vzdáváme všichni srdečný dík všem našim dobrodincům. Dne 22. listopadu přišel tu jeden rudý ďábel o život. Snad se tu potuloval ještě od prvního září a konečně přišel ku svému. Byl poražen na pravé noze ale rána byla již zahojena. Neměl koně ani zbraň, tedy to s ním šlo jako s našimi bratry, neb se nemohl bránit, tak jako oni. V úctě F. Vocásek.

PRAG, KANSAS 29. listopadu. Článek redakce P. Z.

Dovolte mi vyslovit v listu Vašem srdečný dík za podporu, které se mi od přátel z Wisconsinu dostalo. Děkuji všem srdečně, já i moje rodina, za ten příspěvek. Obdržel jsem \$18.24 a sice od následujících dárců: J. Spěváček \$12.00 F. Spěváček 3.00 Ant. Spěváček 2.74 F. Sixta 2.50 Celkem \$18.24 V úctě Frank Spěváček.

DUBUQUE, IOWA, 30. list. 78. Článek red. P. Z.

Doufám že mi čtenáři P. Z. nezapíší, že ubírám místa lepším dopisovatelům. Čtu o velkém neštěstí, které naše krajanů na západě potkalo a pozorují též s potěšením, že se jim dostává zasloužené podpory a co hlavnější, že se podpora ta spravedlivě rozděluje, což jest chvály hodno. Těž je se před lety nalezal v podobném neštěstí. Byl jsem totiž v roku 1871 postižen oným paměťmým požárem chicagským. Dne 6. října t. r. se manželka má rozstala k malému tak těžce, že jsem musil dva lékaře vzít. Po 36 hodin ležela bez sebe, teprve třetí den o polednách nabyla vědomí; ani nevěděla, že nám při-

byl dva chlapek. Večer toho dne se pak dostavil ten ukrutný host, veliký požár. Byl jsem nucen se stěhovat; já vynasť nemocnou manželku, p. V. Kubíček dítka a p. Matějíček peřiny; to bylo též vše co jsem zachránil. Moji soudruzi, vidouce mne v takovém postavení, ihned udělali sbírku, placeno; přišlo však přes rhod a vzalávám všem srdečný dík. V tu dobu vim že bylo do Chicaga mnoho příspěvků zastřeno, a tím přáním, aby spravedlivě rozdělily byly, vlak vim že se tak nedělo. Mnozí byli příliš hrabiví a dotrvali, třeba ani nevyhořeli a přec podpory nejvíce obdrželi. Pozoruj, že se s příspěvků nyní sbratření tak neděje. Aby mě neštěstí bylo dovršeno, neobdržel jsem ani cent pojištění. Společnost v níž jsem byl pojištěn udělala bankrot a jelikož to trvalo několik roků, než vše přišlo do pořádku a pak bych byl dostal jen 3 procenta, tedy jsem se raději po ničem ani neobáhl.

Praví staré příteli, jeli v šakosti, o úráku se nestarej. To se mi též dostalo, až třeba ne zmyslně. Odjel jsem ten měsíc z Chicaga a přišel do Ottawa, Ill., neznaje ani anglicky ani německy. Ptal jsem se jak jsem uměl po Čechch a odloženo mi, že za rok bydlil jedna Češka, paní Kvašničková. Odobral jsem se tam. Bylo to v neděli, právě dopoledne. Zastavím se před domem a v tom vyjde p. K. ven, modlitby v ruce a praví k decti: Lojzálko zavři si tady, neb ti darebáci by sem mohli vlézt; vidíš, tuhle taký jeden stojí. — V tom pokročí ke dvířkům se slovy: What do you want? V tu chvíli rád bych byl snad zaplet svou manželku, ale nebylo možno na druhé vyzvání a proto pravím: Jak slyším, panička se na mně velice, mýlí, neb nejsem žádný darebák, ani špatný člověk; jsem muž od poetivé rodiny, ale mnoho nešťastný, neb jsem v Chicagu vyhořel a moje manželka jest dosud nemocna.—Tak jak já jejím přivítáním, tak ona byla překvapena mou odpovědí a nastalo omlouvání a otápiné vysvětlování. Tak někdy poetivý člověk může být považován za darebáka.

S veškerou úctou J. Šafránek.

(Od p. B. Heřmana z Wilber obdrželi jsme několik dopisů se žádostí aby jsme je otklili. Vyhovujeme žádosti té jen tak dalece, že otkijeme z jednoho z nich tu část, která je přímou odpovědí na obsah dopisu p. J. Šestáka, uveřejněného v čísle 26. P. Z., tak aby oběma stranám slyšení poskytnuto bylo.) WILBER, 8. listop. 78.

Pane! — Váš milý přítel vytřel mému oči v dopise cestu do Arago etc. Uvědomuji jej, že tam můj otec byl platit dluhy za svého nekdějšího přítele a ne pro klepy.—V Missouri ani nebvl.—Stranu pana Češka Durase, ví J. Š. dobře, že můj otec nebyl nikdy v chicagské záložně, ani p. Č. Duras v Aragu a že tudíž řeči zde tenkrát kolejší, nyní skoro zapomenuté a ním vyvolané, vyšly od někocho z Chicaga. Já rád uvěřil v svědectví, které sobě p. Č. Duras tenkrát zaopatřil a není náš vinou, pakli někdo něco jiného tvrdil. Konečně píše Jos. Š., že byla proti němu nota nějaká při podkokenu obdržena. Nedivil bych se již ničemu ze strany Jos. Šestáka, když se i to mluvit odváží. Jos. Šesták dopsal notu u pana Clarka dobrovolně, což mále někdo přisahou stvrdit. Penize byly určené pro Courthouse hned před volbou, A. V. Heřman musil platit přes 1000 dol. a Jos. Š. to myslil spravit slibem, ačkoliv má jeden z nejlepších obchodů ve městěku. Bedřich Heřman.

WILSON, Kansas 27. list. 1878. Článek redakce P. Z.

Snad se již budete domnívat, že jsem se, jak se říká ztratil. O, nikoliv! Dosed již a zdrav jsem v této zemi zaslíbené. Nedivte se ale když Vám řeknu, že tu, v této zemi báječné, záročné, byli lidé tak boha prádní a že naválí potok u něhož v soud-

stev ostává Hell Creek. Byl bych psal dříve, okolnosti ale nedovolovaly. Člověk, farmer, když se přestěhuje na hollé drny a malou zásohu zeleňáků, tu má ustavitš práce, "až po oči", a tak tu psaní nezbývá čas.—Mimo to, Pokrok Z. zde má několik schopných korespondentů, tak že jsem sobě také ani netroufal, vedle do pole se postavit. (A, aj! r.) Vlak buď si! Až již dopadne jakkoliv, od tohoto lav se budu hlásit, Vám psákej ten dopis nastabikovat (řím vim, řím lip, r.) to se rozumí, ale když od Vás rukavič nedostanu. Jako kdekák již stěhával jsem, že v pole jest náramně sucho, sucho, tak hrozně že o kapku vody taklo zavadi.—A tu, ohle! máme v zemi zaslíbené peklo a v tomto zaso celý potok, a kteréhož se na sta rolníkůž denně napájí. Jaký to rozdíl mezi jindy a nyní.—

Pokračování v tomto směru přístě.— Co se máteška Wilson říká, to máme starou přeč. Budovy rozmanitých druhů tu rostou a tak jako houby po sílném lijáku. Řeknu to, aby to již se to stálo. Obyvatelé tohoto pláňého místa ustavitš lůjou v samém rozličení. Sotva že se dým a bojště volněbní potůček povznese— již sepořaly stěly litat na hlavu Wilsonského politmistra, Jacob Fawle-a. Zdejší pošta—dobrá tu kus vládní kaše, jaký div, že se nynější politmistr zuby i nehty brání.

Protivná strana zase křičí: Uklidň, uklidň J. Fawle-a a zaslíká své rozmanitým způsobem nahledané podpisy k veškerému Otel do Washingtonu—(Pokračování přístě.) Srdečný pozdrav od J. F. Drábek.

P. S. Ve výsledku volby Wilsonské mělo stát J. F. na místě J. W. D.

NUCKLES Co. Neb. 29. list. Vážený p. red.

Počasi máme hrozně suché; od srpna zde nepřešlo; až 15. listopadu jsme dostali trochu vláhy, jen tak na 3 palce hloubky. Od toho času zas nic. Pšenice ozimní jen se vystrčily asi na coul. Tak jest to smutné, nevím jestli z nich co bude. Letošní rok jsme měli též špatnou úrodu. Každý si počítal ještě jednou tolik než vymítali.

Váš upřímný krajan Ant. Fořt.

NIORRARA, Neb. 24. list. 78. Článek red. Pokroku Západu.

Jsou pro nás zlé časy. Vše jest velice laciné. Pšenice od 30 do 40c. buší. Kukuřice od 20 do 25c. a to sice jen žlutá, žilí americkanská. Zde se sází též tak zvaná indiánská žilí "squaw corn", jelikož jest do nového drnu vždy jistější. Zdejší rolníci sejou jen samé pšenice do starých polí. Ani nic neoráme. Máme pořád velké sucho. Až se otevře příští jaro, to bude shon v orbě, jako o soudný den. Ani chvilku odpočinku se nebudem moct dopřát. Věru, jen samé stesky. A jak jinak, když některému ten capart co za úrodu dostane nestačí, aby mohl své dluhy poplatit. V Niobrara zamýšlí stavěti opět novou školu, jelikož nynější jest již nedostatečná. Těž i kostel, ale nevím jakého významu. S vřelým pozdravem Váš přítel J. Holeček.

IRWING, MARSHALL Co. Kans. dne 2. prosince 1878. Článek red. P. Z.

V nynější čas každý stěžuje Onrodu jsme neměli tuze valnou, neboť jarní pšenice sypala pouze 8 do 15 buší po akru a o sémka od 20 do 30 bu. Kukuřice od 40 do 100 bu. Ceny jsou pravidelné. Pšenice stojí od 30 do 60 c. buší a kukuřice od 13 do 15c. buší. Ale farmer se přece nějak "protluče".— Jest po volbě. V našem Blue Rapids taunšipu zřetěli republikané až na malé výminky; také jsme zvolili krajanu p. B. Nováka za konstebila, až je náš Čechůž v našem taunšipu takřka jen hrstka, avšak Hjemno zde dosti svorně, tak že k nám má jiný národ účtu. Jinak jest to v našem sousedním Riley Co., v českomoravské osadě. Přistěhoval se tam z Baltimore "také

krjan," jakýsi F. Marek, kterému se snad zalíbilo to střešné vráždění, jakého se dopustili radoši v Rawlins Co. Užil dne 25. list. svou manželku takřka k smrti. Měly by se ten svorec stýdět za to jeho křesťanskou lásku a nedělati takýmž Čechoslavanům ostudu.— Zálitný se mi pana Schlingera svobodnýš dopis náramně a závdělil by se mně; mnoha stašně emflejctim, kdyžby pokračoval v poskytování a osvčování. S láva vám p. Schlingerg, věřte nehybnout!

Š. Šetov, Š. Škoč. ZE CEDAR RAPIDS, IOWA.

Jsem milovatek Pokroku Západu a přitom též rád tu jiné časopisy a miluji všechny pány redactory, jako sebe sám. Každý z nich pracuje a horlí pro své záslady, pro svou stranu a jest tak došle. Kdyby všechny psaly jedním směrem, neměli by jsme přiležitosti posoudit rozličné náhledy a záslady. Setkávám se v jednom z minulých listů P. Z. též s dopisem pana Vincencie Walmut, který žil proti Dělnickým Listům. Z toho soudím, že paní W. buď je kapitalistkou a neb nezna poměry dělnické; kdyby byla farmerkou, tof by pracovala sama proti sobě, poněvadž D. L. pracují pro dobro všech dělníků. Farmer jest také dělník a to dělník první, neboť jeho píli poskytnuty nám nejpřednější potřeby životní a kdyby dělnictvo složilo rukou svých a nechťelo pracovati za žádný peněz, musel by mnohý milionář na avém kapitálu blažen dem zajít; zlato a stříbro by jsti nemohl. Kdyby dělníci na ně nevyrobili obuv a oblek, museli by se zavínovat do zvířecí kůže a můžete si pomyslit paničko, jak by asi vyhlíželi ti páni. Kdyby jim nenastavili budovy, kde a v čem by ostávali? A tak se jen rozhledněte drahá paní Walmut kol sebe a spatříte než výfobek a plii dělnické ruky a pak mluve, kdo zasluží té etí? Myslím že dělnictvo, které nám ten svět tak krásně svou práci upravilo. Badiž mu teť! Jen že má za to špatnou odměnu. Vy pravíte paničko, že sdružjou Dělnické L. lid v městech, aby z nich těžily. Velmisie v tom mýlíte. Tu cestu k neodvratosti zamozili jim bankéři, u kterýchž měli sta dělníků uloženy nastřádaný majetok a oni jim ho odvezli a s ním ujeli a dělníci zůstali v nejhorší době bez peněz a bez práce. Mnozí pracují za 50c. denně a mnozí nemají ani to. Pravím, paničko, když by jato musila žít a žatit s 50 centy 5 neb 6 osob, ptám se Vás, mnoholi by jato ušetřila? Či myslíte že by si mohli vlézt do pytle a vítr aby je tam na západ dones a tam že si nečeká mřsa napěčených koláčů? A kdyby i to bylo, než by tam dolétili mohli by Indiáné tykoláčce sníst a oni by museli tam spíše hlady zemřít než tu v městech, neb kdo chce na západ jet, musí mít aspoň nějakou částku peněz v zásobě. Paní Walmut praví, že by si přála obras všech p. českých redaktorů; já joj mám a to ve velké úctě, za sklem, ve zlatém rámcu. Mohl bych jí ho darovat, když tak po něm touž, ale že je na něm také pan Palda, její protivník, tedy si ho musím nechat. Kdyby tam byl p. R. od Hlasu, to by byl také asi její protivník, až by si přčetla něco o volbách v onom časopise, jako jsem já si přčet, že aby nedávali katolíci svůj hlas žádnému nevěreči, nýbrž jen do břemu katolíku, že musí každý ze svého hlasu odpovídat před Bohem; a neb peníze které má, že nejsou jeho, nýbrž že též patří Bohu, že jen nad nimi je člověk správce a že z nich musí pánu Bohu odpovídat, na co je upotřebil. To by jato zajistěť fukla, že Báh peníze nepotřebuje, ani žádné spletky do politických světáckých záležitostí. S úctou V. Štolba.

Farma na prodej. 4 mile od Crete, Saline Co. Neb. 120 akrů dobrého pozemku z kterýchž jest 80 akrů vobřeno, ostání na seno a pro pastvu; vody dost pro dobytek; stavění prkna, jecky svčnice a kuchyně; studně, též chývy; sply 12 pl 26; 2 kůň z nich jeden kobylna březí; 3 kravy 13 pl 26 a drůbež dost; stáje, sčaci letos nový, seči, osovážka na 2 kůň, hrábě na senovo, mláček na 2 kůň otěli, vůz, pluh, brano a všecko co farmář třeba. Cena 3000 dol. Niliš spreva podle Pokroku Západu.

Do okoli Wahoo.

J. Heránek Český sedlák, zhotovuje a prodává Přístroje na koně, sedla, čumouty a různé věci domácnosti a sedlácké. Věru 1878. (od 5) J. Heránek.

DO WAHOO!

Neslycháno! Nevidáno!

H. Fuhrman

právě obdržel z východu největší zásobu zboží jaké kdy do Wahoo přivelela byla.

Střelné zbraňi všeho druhu, grocery, hotočí latova, buty a šitvice, k obouky, čepce, nádobí okřenčné, porocná, nové i dřívěší, ženské zimní klobouky a košilky a t. d. a t. d. Všechno nejnovější, tak že každý si může vybrat podle gusta a potřeby, a t. d.

KU PODIVU LACINÉ

Kdo nevěří, ať tam běží. T. Kyllian, H. Fuhrman, obchodvedoucí. Wahoo.

Neslepší Dříví a prkna,

jakož i všechny stavební potřeby, jakož i

dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty a t. d.

KOUPÍTE NEJLEVNĚJI U Ant. Jansy

na 3. a Broadway ulici VE WAHOO NEB. (od 3.)

Do Humboldt a okoli!

Nový český závod.

J. J. Dvořák a společníci. Zařizujeme právě zde v Humboldt závod

truhlářský, kolářský a stavitelský.

V dílně naší přijímají budem veškeré práce do oborů řezbářských, kovářských a zářezářských pinnití rychle a v cenách levných; tak též ručeno bude za dobrotu a stálct práce. Na skladiš chovatí chceme vždy hojnou zásobu domácího nářadí. Doufáme že neoklameme se v přízni českého občanstva. S úctou J. J. Dvořák a Spol.

MODNÍ ČESKÝ ZÁVOD.

Právě začala jsem modní obchod v budově J. J. Dvořák a Spol. Na skladiš chovatí špiný výběr zboží modního taktéž šperky a jiné k tomu náležící. Očekávám, že české občanstvo las kové přesvědčí se o závodu mém. Znamám se s úctou, A. K. Dvořákova.

HUMBOLDT, NEB.

ÚPLNÝ VYPRODEJ!

Pozor v okoli Wahoo!

Oznamují všem, že dnešním dnem počínaje

Vyprodávám

úplně mou hojnou a rozmanitou zásobu šatstva.

Nebodlám více žádné šatstvo kupovati a držeti i proto chci se zbavit toho jež v zásobě mám za každou cenu. Proto vyprodávám je se strátou, pod cenu co mne stálo a ručím každému za to, že pokudlím k úplné spokojenosti, jak a dobrotou zboží, tak i s cenama. Přijďte a přesvědčte se a seznáte doista, že ušetříte peníze, když koupíte u vašeho krajanu, J. Ledviny, Wahoo, Neb. 25. listopadu 1878.

Jan Rosický.

VEŘEJNÝ NOTÁŘ

v Omaha, Neb.

Vyhotovuje všeho druhu úřední listiny; obstarává přeplavy a výměny peněz do i z Evropy; zřizuje dědictví a jakékoliv jiné požadavky z Evropy a t. d. 138 Farnam St. Omaha.